

жрыцаваніе четемъ маслоосвященіе. За происхожденіе то на Кирилла и Меѳодія и за прѣвода на священно то писаніе на Бѣлгарскій языку вѣсма умно разсжждава покойный Юрій И. Венелинъ въ книга: „Критическая изслѣдованія объ Исторіи Болгаръ. Съ прихода Болгаръ на Фракійскій полуостровъ до 968 года, или покореніе Болгаріи Великимъ Княземъ Русскимъ Святославомъ. Москва 1849.”

Да нѣма никакво доказателство, пакъ само сходство то между сегашній Бѣлгарскій и Црковно-Славянскій языку е доста да ны увѣри, чс Кириллъ и Меѳодій или другы, кои-то да сж прѣвели свято то писаніе на оный языкъ, кой-то сж употребляли Бѣлгаре-ти въ тѣхно-то времѧ.

Да приглада человѣкъ Црковно-Славянскій языкъ въ сегашната книги и въ древни-ты рѣкописы, ще види, чо въ рѣкописы-ты той по вече он прѣшела на сегашній нашъ пзыкъ. Само въ рѣкописы ты какъ ще види, че колкото сж тин постари толкова по-голѣмо сходство има языкъ-тъ имъ съ нашій. Лесно може да ся усѣтимъ, отъ что е това така. Огъ всички-ты Славянксы народы Бѣлгаре-ти най напредъ сж пріяли Христіанска вѣрј — трѣждествено покрыщеніе Бѣлгары-ты е стапало около 861 лѣто, — ти за тѣхъ и,